

סוכה דף ג

קביעת הלכה: אמר רב שמואל בר יצחק: הלכה, צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו.
קושי: אמר ליה רבי אבא: כמאן - כבית שמאי?
תירוץ: אמר ליה: אלא כמאן?

נוסח אחר:

שאלה: אמר רבי אבא: דאמר לך מני?
תשובה: אמר ליה: - בית שמאי היא, ולא תזוז מינה.

קושי על התירוץ/תשובה: מתקיף לה רב נחמן בר יצחק: ממאי דבית שמאי ובית הלל בסוכה קטנה פליגי? דלמא בסוכה גדולה פליגי, וכגון דיתיב אפומא דמטולתא, ושולחנו בתוך הבית.

דבית שמאי סברי	ובית הלל סברי
גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו	לא גזרינן

חיזוק לקושי: ודיקא נמי, דקתני: **מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין**. ואם איתא "מחזקת ואינה מחזקת" מיבעי ליה.

דחיית הקושי: ובסוכה קטנה לא פליגי? והתניא:

מחזקת ראשו ורובו ושולחנו - כשרה, רבי אומר: עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות	רבי אומר: כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות - פסולה, וחכמים אומרים: אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה, ואילו שולחנו לא קתני
נשנה לפי דעת בית שמאי	נשנה לפי דעת בית הלל

חיזוק לדחייה: אמר מר זוטרא: מתניתין נמי דיקא, מדקתני **בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין**,
 ואם איתא - "בית שמאי אומרים לא יצא ובית הלל אומרים יצא" מיבעי ליה.
קושי לחיזוק: ואלא קשיא **מי שהיה!**

דחיית הקושי: לעולם בתרתי פליגי; פליגי בסוכה קטנה, ופליגי בסוכה גדולה, וחסורי מיחסרא והכי קתני:

ושאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד	מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית	
פוסלין	לא יצא	בית שמאי אומרים
מכשירין	יצא	ובית הלל אומרים

שאלה: מאן תנא להא דתנו רבנן: **בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות, פטור מן המזוזה ומן המעקה, ואינו מטמא בנגעים, ואינו נחלט בבתי ערי חומה, ואין חוזרין עליו מעורכי המלחמה, ואין מערבין בו ואין משתתפין בו, ואין מניחין בו עירוב, ואין עושין אותו עיבור בין שתי עיירות ואין האחין והשותפין חולקין בו**. לימא רבי היא ולא רבנן?
תשובה: אפילו תימא רבנן. עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא לענין סוכה, דדירת עראי היא. אבל לגבי בית, דדירת קבע הוא - אפילו רבנן מודו, דאי אית ביה ארבע אמות על ארבע אמות - דיירי ביה אינשי, ואי לא - לא דיירי ביה אינשי.

דבית כתיב בהו	פטור מן המזוזה ומן המעקה
דבית כתיב בהו	ואין מטמא בנגעים
דבית כתיב בהו	ואינו נחלט בבתי ערי חומה
דבית כתיב בהו	ואין חוזרין עליו מעורכי המלחמה
דלא חזי לדירה	ואין מערבין בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירוב
דלא גרע מחצר שבמבוי. דתנן: עירובי חצירות - בחצר, שיתופי מבוי - במבוי. והוינן בה: עירובי חצירות בחצר? והתנן: הנותן עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת - אינו עירוב, והדר שם אינו אוסר! אלא אימא: עירובי חצרות בבית שבחצר, ושיתופי מבואות בחצר שבמבוי.	עירובי חצירות אין מניחין בו, אבל שיתוף - מניחין בו
דאפילו כבורגנין לא משוינן ליה בורגנין - חזו למילתייהו, והאי - לא חזי למילתיה קושי: דלית ביה ארבע אמות, הא אית ביה ארבע אמות - חולקין? והתנן: אין חולקין את החצר עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה! תירוצ: אלא אימא: אין בו דין חלוקה כחצר. דאמר רב הונא: חצר לפי פתחיה מתחלקת. ורב חסדא אמר: נותן לכל פתח ופתח ארבע אמות, והשאר חולקין אותו בשוה. הטעם לדברי התירוצ: דהני מילי - בית דלמהוי קאי, יהבינא ליה חצר. האי דלמיסתר קאי - לא יהבינן ליה חצר	ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות
	ואין האחין והשותפין חולקין בו